

O Z N A N I L A

Ž u p n i j a Š E N T J A N Ž
i n
S v . P E T E R N A K R . G O R I
o d 0 3 . m a r e c - 1 0 . m a r e c 2 0 1 3

03.03. – 3. POSTNA NEDELJA: pri maši sodelujejo otroci birmanci

Šentjanž ob 8.00: + + GOLOGRANČEVI UMRLI - Igor

Pred mašo molitev križevega pota

Sv. Peter na Kr.g. ob 9.30: + VIKTOR IN MIKA VRHOVNIK – obl. - Igor

5.3. torek: Emin dom ob 17.00: + IVAN VOŽIČ (Štanglovi)

9.3. sobota: Šentjanž ob 17.00: + ALOJZIJA IN GVIDO LAUK – Marjan

10.03. – 4. POSTNA NEDELJA:

Šentjanž ob 8.00: + JULIJANA LORENCI – obl. – rzv - Franček

Pred mašo molitev križevega pota

Sv. Peter na Kr.g. ob 9.30: + FRANC PIRNAT in MARJETA – rzv- Igor

Po maši krst: Vrhovnik Nika

Nova Družina. Naročajte svete maše – ob nedeljah po maši. Radi darujte za svoje svojce.

- Farani v Šentjanžu: Poravnajte STOLNINO – prispevek je 20 €.

Obnovite naročnino na verski tisk. **Petnajst minut pred mašo pridite k molitvi križevega pota.**

- Berite in ogledujte www.jagnje.si. Vabljeni na drugi postni pohod v tišini – v Vuzenico in okolico. Zbiranje in odhod ob 14.uri v Dravogradu.

Zbrani darovi Kvatrne nedelje v Šentjanžu in oddani nadškofiji Maribor: 29,33 €

Zbrani darovi Kvatrne nedelje pri Sv. Petru na Kronske gori in oddani na nadškofijo MB: 18,60 €

Ustavimo se ob današnji Božji besedi...

Postni čas nas vabi k spreobrnjenju. Postajali naj bi vedno boljši ljudje, boljši kristjani. To lahko dosežemo samo, če poskrbimo za mir v svojem srcu. Sprejmimo letošnji postni čas kot še eno priložnost, ki nam jo poklanja Gospod, da pokažemo svoje resno prizadevanje, da bi podarjeni Božji darovi v nas obrodili čim bolj bogate sadove!

Današnja evangelijska prilika o smokvi nas hoče z vso resnostjo spomniti, naj preostalega postnega časa ne jemljemo na lahkino in ga ne preživimo nerodovitno. Prvo naše spreobrnjenje v tem postnem času naj bo drugačno gledanje na čas, ki ga imamo, torej na čas kot Božji dar. Najprej sprejmimo čas kot Božji dar za mene osebno in za moje življenje.

Drugič razmislimo, da nam je čas dan tudi za to, da bi ga podarili svojemu bližnjemu. In tretjič: Čas mi daje Bog, da bi ga vsaj nekaj porabil tudi za čim tesnejši stik z Njim.

Kako prijeten zemeljski raj bi bila naša hiša, če bi se vsi potrudili prenašati drug drugega, si pomagati, odpuščati, in bi pustili, da vlada ljubezen.

(sv. Janez Bosko)

2. del

PRVO SVETO OBHAJILO

Pri enajstih letih je Janez Bosko lahko pristopil k prvemu svetemu obhajilu. Zaradi oddaljenosti od cerkve ga je mati Marjeta pripravljala sama. V postnem času ga je trikrat spremljala k sveti spovedi. Doma mu je dala dobro knjigo in najprimernejše nasvete.

Omogočila mu je, da je dan svojega prvega svetega obhajila preživel v molitvi in branju. Večkrat mu je ponovila: »Dragi sin, to je bil zate velik dan. Prepričana sem, da je Bog res vzel v posest tvoje srce. Sedaj mu obljubi, da boš storil, kar boš mogel, da boš ostal dober vse do konca življenja ...«

To obdobje za Janeza Boska predstavlja velik duhovni razvoj. Postopno »spreobrnjenje« srca, od izročitve Bogu, odpovedi sebi, svojim okusom in posvetni miselnosti. Ta vidik je v središču don Boskovega duhovnega življenja. Nakaže ga že v svojem prvem pogovoru z don Calossom, ko mu ponovi misijonsko pridigo: »V prvi pridigi je bil govor o potrebi darovati se pravočasno Bogu in ne odlašati s spreobrnjenjem.«

DON CALOSSO – DUHOVNI VODITELJ

Malo zatem je Janez naletel na starejšega duhovnika, ki se je zavzel zanj in za njegov študij. Janez je v njem našel dobrega duhovnega očeta. »Popolnoma sem se mu odkril. Brez odlašanja sem mu povedal vsako besedo, vsako misel in vsako dejanje. To mu je zelo ugajalo, kajti na podlagi tega me je lahko vodil v duhovnem in v časnem. Takrat sem spoznal, kaj pomeni imeti stalnega voditelja, zvestega prijatelja duše, za katerega sem bil prikrajšan do tistega časa.« Don Calosso je zanj postal idol. Rad ga je imel kot očeta in mu ustregel v vsem. Ta preprosti duhovnik postane, kot se Janez sam izrazi, veliki prijatelj njegovega srca, saj se zanima za njegovo življenje tako na materialni kot duhovni ravni. Hitro je napredoval, a njegovo veselje ni trajalo dolgo. Don Calosso je nenadoma zbolel in umrl. Janeza je prevzela globoka žalost in tudi negotovost glede prihodnosti. V tistem času je imel druge sanje, v katerih je bil ostro grajan, ker je vse svoje upanje položil v ljudi in ne v dobroto nebeškega Očeta. In nebeški Oče je poskrbel zanj... Janez je v don Calossu izkusil vodstvo modrega očeta. Ob njem je nadaljeval duhovno pot, po kateri je začel stopati ob vodstvu svoje matere. Doživel je močno izkušnjo zaupanja v človeka in rasel tudi v zaupanju v Boga. »Z njim je umrl vsak moj up... Smrt don Calossa je bila zame nepopravljiva nesreča ...« Smrt njegovega drugega očeta je v njem pustila veliko čustveno praznino, a jo je kmalu uspel premagati, ko mu je bilo v sanjah jasno razodeto, da je vse svoje upanje položil v ljudi in ne v dobroto nebeškega Očeta.

Po smrti don Calossa ima Janez Bosko najprej enoletno izkušnjo šolanja v Castelnuovu, kjer se ne počuti najbolje. Osel iz Becchijev, kot ga poimenujejo njegovi precej mlajši sošolci, je zanj vse prej kot vzpodbuden vzdevek. A Gospod vodi svoje zveste in jih spremlja preko težjih k lažjim trenutkom. Šolanje Janez Bosko nadaljuje v Chieriju, kjer ob številnih dejavnostih, ki bogatijo njegovo življenje z raznimi delovnimi izkušnjami, z lahkoto preskakuje šolska leta. Lepoto njegovega življenja, ki presega vsako zagrenjenost ali pritoževanje nad zahtevnostjo življenja, pa izraža njegovo vedno novo odločanje za odnose, ki bogatijo.

(se nadaljuje...)